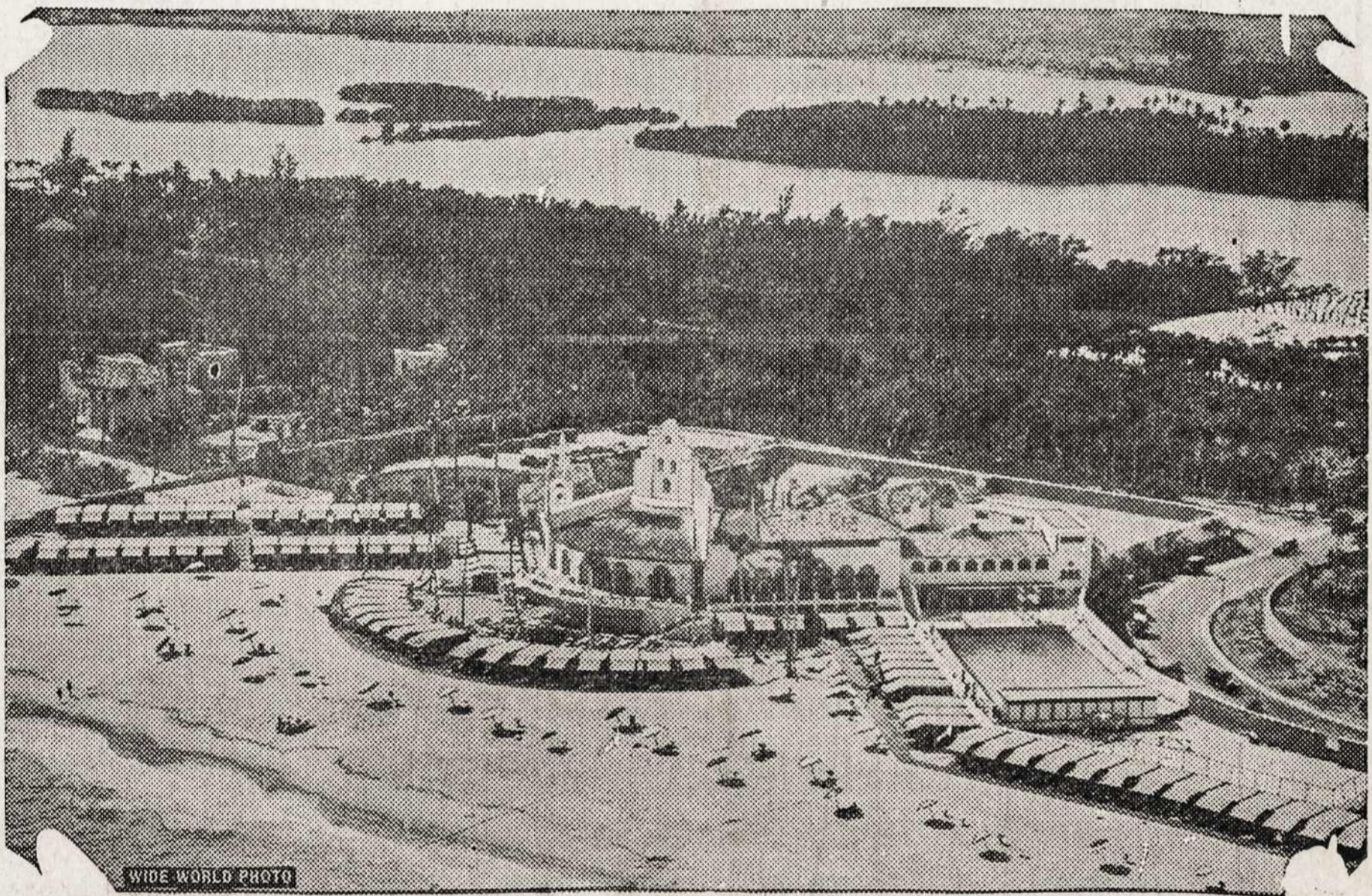

Nr. 5 (307)

VYTIS

(The Knight)

PALM BEACH, FLA. KURORTAS

Kovo-March 14 d., 1931

LIETUVOS VYČIŲ ORGANAS

Didelis Nupiginimas Ten ir Atgal Laivakorčių Trečiaja Klase į Lietuvą

Padrašinimui ankstyvam pavasariniam keliavimui į Lietuvą, Švedų Amerikos Linija nutarė duoti geroką papiginimą del TEN ir ATGAL LAIVAKORČIŲ TREČIAJA KLASE į Lietuvą. Keliavimui iš New Yorko laike KOVO ir BALANDŽIO mėnesiuose. Nauja kaina yra:

\$150

**UŽ TEN IR ATGAL TRACIAJA KLASE
Iš Amerikos į Lietuvą ir atgal į Ameriką**

Ant sekančių išplaukimų iš New Yorko:

“DROTTNINGHOLM” KOVO 14
“GRIPSHOLM” KOVO 28
“KUNGSHOLM” BALANDŽIO 4
“DROTTNINGHOLM” BALANDŽIO 11

Taipgi išplaukimams iš New Yorko tarpe RUGPIŪČIO 1
IR SPALIŲ 15 DIENŲ

IŠ LIETUVOS GALIMA SUGRIŽTI BILE KADA LAIKE DVIEJŲ METŲ

Šioji žema kaina NEPRISKAITOMA išplaukimams iš New Yorko gegužės, birželio ir liepos mėnesiuose, tada bus galioje mūsų reguliaros kainos.

Naudokis proga šio didelio laivakorčių papiginimo, pasirenkant vieną iš virš minėtų išplaukimų į Lietuvą. Platesnias informacijas gausite iš arčiausio laivakorčių agento arba

SWEDISH AMERICAN LINE

181 NO. MICHIGAN AVENUE,
21 STATE STREET,
10 STATE STREET, (Kampas Washington St.)

CHICAGO, ILL.
NEW YORK CITY
BOSTON, MASS.

Informacijos ir kitos žinios teikiamos nemokamai.

Phone Boulevard 1401

Dr. V. A. Šimkus

PHYSICIAN and SURGEON

Hours: 2 to 4 and 7 to 9 P. M.
Sundays 10 to 12 A. M.

3343 SO. HALSTED STREET

Telephone Boulevard 7820

DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

Perkėlė abu savo ofisu į naują vietą
po numeriu 4645 South Ashland Ave.,
Val.: nuo 2 iki 4 ir nuo 6 iki 8 vak.

Nedėliomis pagal sutartį

Namai: 6641 South Albany Avenue
Telephone Prospect 1930

Office Phone: Canal 0257

Residence: 6600 S. Artesian Avenue
Phone Prospect 6659

Dr. P. Z. Zalatoris

PHYSICIAN and SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago.

Telephone Lafayette 5820

Dr. A. J. Paukštys

DENTISTAS—X-RAY
GAS GIVEN

4193 Archer Ave., Chicago.

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

X-RAY

LIETUVIS DENTISTAS

7054 South Western Avenue

Garsinkitės

“VYTYJ”

TEL. LAFAYETTE 6298

K of L PRESS

THOMAS SHAMIS, Manager

“PRINTING THE MODERN WAY”

4736 South Wood Street Chicago

SIMPATIŠKAS, MANDAGUS,
GERESNIS IR PIGESNIS
UŽ KITŲ PATARNAVIMAS

EUDEIKIS

PAGRABŲ VEDĖJAI

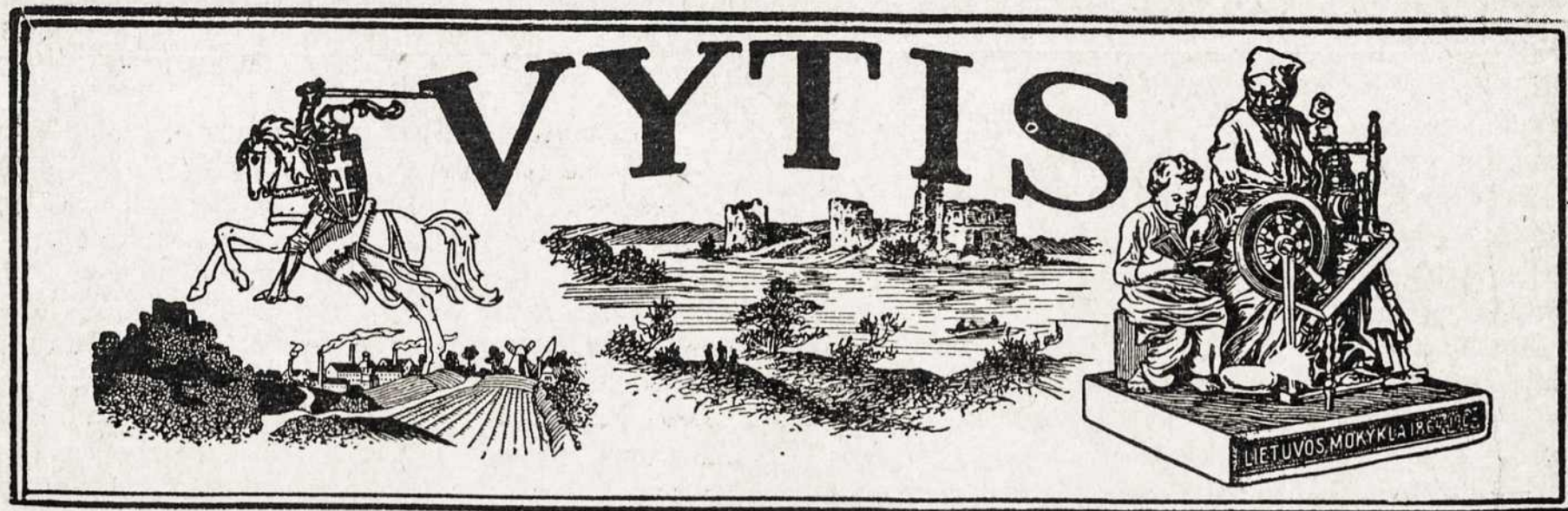
Didysis Ofisas:

4605-07 South Hermitage Avenue
Tel. Yards 1741 ir 1742

Skyrius: 4447 South Fairfield Avenue

Skyrius: 1410 South 49th Court, Cicero
Tel. Boulevard 3201

Skyrius: 3201 Auburn Avenue
Tel. Cicero 3794

Dvisavaitinis Ilustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

TOMAS XIII

KOVO-MARCH 14 D., 1931

NR. 5. (307)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"V Y T I S" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly\$3.50
6 Months 2.00
In foreign countries and Chicago yearly 4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

" V Y T I S "

4736 SOUTH WOOD STREET,

CHICAGO, ILL.

Telephone Lafayette 6298

" V Y T I S "

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai

PRENUMERATA:

Metams\$3.50
Pusmečiui 2.00
Į Užsienį ir Chicagoj Metams 4.00
Pavieniais Numeriais 20

" V Y T I S "

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

ČIGONĖ IR DVARININKAS

Apie garsaus Gavronskio turtingumą žmonės pasakojo tikrai nuostabius dalykus. Ir iš tiesų, jis buvo viso pertekęs. Savo dvarų skaičiaus jis ir pats, turbūt, gerai nežinojo. Kiek jam priklausė baudžiauninkų — galėjo pasakyti tik dvarų urėdai. Užtat gyveno jis linksmai, rytojaus diena nesirūpindamas. Turtų jam buvo tiek, kad atrodė, jų negalima būtų praleisti, net jei žmogus gyventų tūkstantį metų.

Kas buvo Govronskis, iš kur jis buvo kilęs — niekas pasakyti nemokėjo. Ėjo tik pasakos, kad jis pats jaunystėj buvęs paprastas baudžiauninkas, klajojantis muzikantas. Kad kartą jį išgirdusi smuikuojant vieno dvaro ponis, kuri pasikvietė jį vidun. Gavronskis dvarininkei labai patikęs, ši jį pamilusi. O jo gudraus būta: pamazų išviliojęs jis iš savo mylimosios turtus, o pačią ją, niekam nematant ir negirdint, nugalabijęs. Tuo tat nusikalstamuoju keliu praskynęs sau taką Gavronskis į platųjį gyvenimą.

Įsiterpė jis į dvarininkų ir kitų aukštų luomų draugiją ir visur liko mėgiamas svečias. Medžioklės, puotos jo dvaruose virė kasdien. Baudžiauninkų akyse Gavronskis buvo beveik pats Tvardauskas, garsus senovės burtininkas, pardavęs velniams savo dūšią.

Sunkus ir be galo vargingas buvo baudžiauninkų gyvenimas. Nepabaigiami darbai, o vietoj padėkos — užveizdų lazdu smūgiai. Tačiau daug blogiau buvo mergaitėms baudžiauninkėms. Jas sekiojo ir užveizdos ir ponai. Nei dieną nei naktį jos nebuvo ramios. Kiek vieną valandą galėjo ateiti iš dvaro pasiuntinys su įsakymu atvykti į rūmus, pas poną. O kas tas reiškė — niekam nebuvo paslaptis. Verkė vargšės mergelės, verkė seserys, broliai ir tėvai bet nieko padėti negalėjo.

Kad ir galingas buvo Gavronskis, kad ir nieko jam netrūko, bet burtais jis netikėjo, nes buvo prietarin-

gas žmogus. Baisiai jis bijojo velnių ir kitų naktinių dvasių, kurios, jo nuomone, naktimis tuščiuose ir tyliuose rūmų kambariuose trankydavosi ir belsdavosi. Išgirdęs kokį triukšmą naktį namuose, jis tuojau kviesdavosi užveizdą, liepdamas vyno atnešti ir gerdavo lig ryto. Tomis tad valandomis daugiausia vargšės baudžiauninkės ir nukentėdavo. Pamazų jis taip įprato, kad virto tikra naktine būtybe: naktimis gyvendavo, o dieną miegodavo, jei nemedžiodavo.

Kartą, viešėdamas pas tolimą dvarininką, Gavronskis netikėtai nugirdo, kad arti gyvenanti sena burtininkė, kuri tiksliausiai atspėjanti ateitį. Rytojaus dieną jis niekam nieko nesakęs, tik savo užveizdos lydimas, raitas nujojo atsiklausti burtininkės. Ši gyveno senoj trobelėj, pačioj pamiškėj. Burtininkė pasirodė nesanti nei labai sena, nei labai bauri, taip kad ją pamatęs Gavronskis kiek nurimo.

— Kas čia poną Gavronskį į mano trobelę atklaidino, — šyptelėjusi paklausė burtininkė.

— O iš kur žinai, kad aš esu, — nustebejęs paklausė Gavronskis.

— Iš to Gavronskis įsitikino, kad burtininkė ištikrųjų gali išpėti būsimuosius dalykus. Ilgai būrė, ilgai pasakojo moteriškė Gavronskiui, kas jo laukia ateityj ir baigdama tarė:

— Daug esi nuskriaudęs baudžiauninkų mergelių, bet jų nebijok. Tačiau saugokis juodaakės čigonės, nes per čigonę žūsi. Neteksi ir turtų ir gyvybės. Būk atsargus su juodaakėmis čigonėmis!

Išgirdęs tokį burtininkės išpėjimą, Gavronskis net šyptelėjo iš džiaugsmo, nes puikiai žinojo, kad visoj apylinkėj jokių čigonų nėra. Vadinasi, ir pavojaus jokio nebuvo. Patenkintas atsisveikino jis su burtininke, gausiai jai užmokėjo ir išėjo atgal. Pakeliui jis

įgraudeno užveizdą pranešti į visus jo dvarus, kad niekur nebūtų artyn prileidžiami čigonai.

Praėjo nuo to laiko keleri metai. Atmindamas burtininkės žodžius, Gavronskis dar labiau ėmė persekioti baudžiauninkes, nes jų keršto jis nebijojo. O čigonių jis nei kartą nesutiko.

Buvo pavasario pabaiga. Šešetu arklių pakinkytų karietų skubėjo pavakare Gavronskis pas kaimyną į puotą. Kelias ėjo žaliuojančiu mišku. Staiga vežėjas sustojo.

— Vaziuok, ko sustojai? — piktai sušuko Gavronskis vežėjui.

— Pone, — atsiliepė vežėjas — aure čia tikrai pakeleėj guli negyvas žmogus.

Iš smalsumo Gavronskis iššoko iš karietos ir nuėjo pažiūrėti. Pikelėj tikrai gulėjo be žado jauna mergaitė. Jos veidas buvo nepaprasto gražumo. Gavronskiui šmėkstelėjo keista mintis.

— Įkelk ją karieton, galbūt svečiuose atgaivinsim, — įsakė jis vežėjui.

Šis padarė, kaip buvo liepiamas. Didžiai nustebo šeimnininkas, pamatęs Gavronskį atvykusį su palydove. Gavronskis trumpai papasakojo, kas atsitiko, ir liepė vežėjui pasirūpinti nepažįstamąja mergaite, nes buvo sumanęs ją parsivežti savo dvaran. Iš puotos jis išvažiavo dar tą pat naktį, nes jam kažkodel parūpo toji mergaitė. O visi svečiai kraipė galvas, negalėdami suprasti tokio keisto Gavronskio elgėsio. Galiausiai visi nutarė, kad Gavronskis būsiąs išėjęs iš proto, nes dar niekad nebuvo atsitikę, kad jis mestų puotą, nesulaukęs jos galo.

Rytojaus dieną Gavronskis pašaukė dvaro užveizdą ir įsakė atvesti mergaitę. Gavronskis, pamatęs mergaitę, beveik apkvaito, nes niekad tokios gražios dar nebuvo matęs. Jos plaukai ir akys buvo juodi, kaip varno plunksnos. Gavronskis pajuto, kad jis tą mergaitę myli, beprotiškai myli. Tačiau apie save mergaitę nieko negalėjo papasakoti, taip kad Gavronskis ir nežinojo, kas ji per viena. Bet pajutęs meilės jausmą, jis tuo ir nesirūpino.

Mergaitė, kuri save pasivadino Taros vardu, matyt, taip pat Gavronskį pamilo. Dažnai žmonės matė juos važinėjančius karietų ar besivaikščiojančius dvaro sode. Gavronskis ją puošė ir rėdė, kiek įmanydamas. Ir galų gale Gavronskis ją sumanė vesti.

Tara nesipriešino. Ji net atrodė labai patenkinta ir džiaugiantis. Vestuvių diena buvo paskirta. Gavronskis sukvietė į vestuves visus aplinkinius kaimynus dvarininkus, kurių suvažiavo didelė daugybė. Iš vakaro jau pradėjo vestuvių puotą, nes bažnyčion buvo nutarta važiuoti rytą. Griežė rūmuose muzika, dundėjo nuo šokių slidžios grindys, skambėjo geriami stiklai su brangiaisiais vynais. Po vidunakčio pokylis nutilo, nes reikėjo pailsėti prieš sutuoktuves. Rūmuose išviešpatavo tylą.

Prieš aušrą, kai dvare buvo pats įmigis, iš rūmū išėjo apsigaubusi ilga skepeta moteriškė, kuri dingo dvaro sode. Kai rytą visi sukilo ir Gavronskis nustebe, delko nesirodo taip ilgai jo sužadėtinė, nes jau laikas buvo važiuoti bažnyčion, nuskubėjo pažiūrėti į jos kambarius, tai jis ten nieko nerado. Tik ant stalo buvo padėtas balto popierio gabalėlis, kuriam buvo parašyta:

„Neieškok manęs, kadangi vistiek nerasi, nes aš esu juodaakė čigonė!“

Paskaitęs raštelį, Gavronskis atsiminė burtininkės pranašavimą ir apalpo. Atsipeikėjęs jis tuojuo šoko Taros ieškoti, bet jau nevesti, o atkeršyti, nužudyti. Tačiau kad ir kažinkaip gausingas dvariškių būrys čigonės ieškojo, bet neužėjo nei mažiausio pėdsako. Ji dingo, kaip gyva ugnį sudegė. Ir dvariškių tarpe ėmė sklįsti gandai, kad čigonė buvo visai ne čigonė, o tik žmogum apsimetusi dvasia, atėjusi keršyti Gavronskiui. O pats Gavronskis, dingus Tarai ėmė dar smarkiau lėbauti, bet jau jam pradėjo nesisiekti. Keli dvarai sudegė, kelis pragėrė, kelis prakišo kortomis, taip kad visai po trumpo laiko jis paliko visiškai vargšas. Matydamas, kad linksmos gyvenimo dienos pasibaigė, jis nuėjo miškan ir pasikorė...

Toks yra pasakojimas apie garsų dvarininką Gavronskį ir paslaptinę čigonę Tarą. Ir žmonės ligšiol nežino ir, greičiausiai, niekad nesužinos, kas, iš tikrųjų, buvo Gavronskis ir iš kur atsirado toji čigonė Tara. Bet daug gyvenime matę seneliai tvirtina, kad niekad neišeina į gerą neteisėtu būdu įgyti turtai. Ir Gavronskis, galbūt, būtų daugiau laimės pajutęs žemėj gyvendamas ir, be abejo, po mirties jei būtų palikęs paprastu klajūnu muzikantu. Tačiau kas gali visas paslaptis susekti!

— A. Vabalkšnis, "M. R."

ŠV. KAZIMIERAS

Pereitą savaitę mes turėjome progos minėti savo patrono vardo dieną. Taigi tuo laiku iškilo kelios mintys, kurias aš noriu pasidalyti.

Vyčių globėjas yra tas, kuris yra ir visos Lietuvos globėjas. Neturim daugiau šventųjų, tai gi nebuvo iš ko ir pasirinkti: turim tuo vienu džiaugtis ir tuom labiau Jį mylėti, kad Jis yra mūsų vienintelis šventasis. Ar ne stebėtina, kad Lietuva, per ilgus amžius valdoma pagonišku, stabmeldišku dvasiškių, atsiradusi krikščioniškų tautų šeimynoj (ačiū pasaulinių valdovų pasiryžimui) pirmojo šventojo susilaukė pasauliečio asmenyje.

Daug krikščioniškų tautų didžiuojasi tuomi, kad už globėjus turi vyskupus, kankinius, apaštalus. Mūsų globėjas yra toks sau šventas pasaulietis, išpažintojas!!! Kas gi Jis yra? — Kunigaikštis, Karalaitis, Jogailaitis. Didelė garbė būti kunigaikščiu. Dar didesnė — karalaičiu. O jau rodosi nieko garbingesnio negali būti, kaip vadintis ainiu to galingo Lietuvos Valdovo, kuris nepaisant jokių pavojų nei sau, nei Tėvynei, išėjo pats ir išvedė savo tautą iš pagonišku tamsybių į Dievo šviesą ir karalystę. Taip buvo žiūrima per amžius.

Bet paskutiniaisiais laikais kunigaikščiai yra nepaisomi, karaliai — ne tik karalaičiai, niekinami, o Jogailos vardas supagonėjusių neišmanėlių su purvu maišomas.

Ar tokiose aplinkybėse gali Šv. Kazimieras kunigaikštis, karalaitis, Jogailaitis, turėti tinkamą pagarbą širdyje tų, kurių yra globėju? Ne tik gali, bet ir turi!!! — ir ne mažesnę, negu kituose amžiuose; žinoma, pas tuos kurie ir Dievą myli. O "kas Dievo nemyli, tebūna prakeiktas" sako Šv. Paulius.

Šv. Kazimieras, pasaulietis, inteligentas, visuomeninis savo laikų darbuotojas, ištikimiausias Bažnyčios

sūnus žmonių mylėtojas, Valstybės sąžiningas tarnas, amžių bėgyje ne tik nenutolo nuo savo Tautos, bet dar prisiartinio, ypatingai šiame Lietuvos atgijimo amžiuje. Kuo Lietuva krikščioniškesnė, tuo artimesnė šv. Kazimierui, o nėra abejonės, kad su amžiais ir krikščionybė Lietuvoje nemažėja, tik kas kart giliau įleidžia savo šaknis. Niekuomet praeityje nebuvo tiek susipratusių lietuvių katalikų, kiek dabar; ir tiek katalikiško veikimo, tiek katalikiškų draugijų, tokio katalikiškos spaudos platinimo, kaip dabartiniais laikais. Po įtėkme tos krikščionizacijos tirpsta lietuvių širdyse, kaip nuo saulės ledai, pavydo, keršto, apjakimo ir kitokie pagoniški jausmai, priešingi garbinimui šv. Kazimiero — kunigaikščio, karalaičio, Jogailaičio.

Ir jeigu kas iš lietuvių, tai ypatingai "Vyčiai" neturi mažiausios priežasties dėl nutolimo savo širdyse nuo savo globėjo.

Vyčiai, tai pasaulinė organizacija ir Jis pasaulietis. Vyčiai siekia ką prakilnesnio savo gyvenime; Jis buvo augštai moksle išlavintas kunigaikštis. Vyčiai tėvynės ir kilmės meilę ir Amerikoje gyvendami stengiasi palaikyti; Jis Lenkijoje gimęs ir gyvenęs ilgėjosi Lietuvos ir jausdamas besiantinančią mirtį skubėjo, nors savo kaulus nuvežti į tą prabočių šalį, kurios jausmai niekuomet neapleisdavo. Vyčiai aukštai kelia dalyvavimą viešame gyvenime; — Jis karalaitis savo tėvo valstybiniuose rūpesčiuose veikliausiai dalyvavo. Vyčiai amžinosios Bažnyčios globoj pasilieka, Jis Jogailaitis tą pačią, bet jauną tėvynę globojo. Vyčiai siekia šventumo — Jis jau šventasis.

Ištikrųjų, retai katra organizacija turi, taip sau tinkamą, taip atsakančią savo idealams globėją — kaip Vyčiai šv. Kazimiero asmenyje. Lai tat prisirišimas, meile ir ištikimybe šv. Kazimierui Vyčių širdyse reiškiasi kuožymiausiai!!!

— M. U.

Juozas Br. Laučka,

Pavasarininkų Atstovas Vyčiams.

LIETUVOS VYČIŲ IR PAVASARININKŲ BENDRADARBIAVIMAS.

Lietuvos pavasarininkai ir dabar dar negali užmiršti to gražaus ir reikšmingo momento, kai jų tuometinis pirmininkas prof. Dr. J. Eretas J. Eretas 1926 metų vasarą leidosi į kelionę per Atlantiką. Jo kelionės tikslas buvo susipažinti su Lietuvos Vyčių veikimu, užmegsti bendradarbiavimo santykius ir pakviesti Vyčius į 1927 m. pavasarininkų jubiliejinį kongresą.

Prof. Dr. J. Ereto apsilankymas vyko labai tydomis. Lietuvoje apie tai visai mažai spauda rašė. Bet prof. Eretas tikrai daug gero lietuviybei padarė. Tą lengvai galime pajusti, šiek tiek lankantis po tas kolonijas, kur prof. Ereto būta.

Į prof. Ereto pakvietimą atvykti į pavasarininkų kongresą, vyčiai gražiai atsiliepė. Jų gausinga ir graži ekskursija, kun. J. Simonaičio, Ad. Rubliauskaitės ir K. J. Viesulos vadovaujama, atvyko 1927 m. vasarą. Tai buvo vyčių pirmoji ekskursija. Tai buvo tvirtoji pradžia vyčių ir pavasarininkų bendradarbiavimui.

Pavasarininkų kongreso atbalsiai ir šiandien tesigirdi. O kokie gražūs išpūdziai, prisiminus to kongreso du momentus: kai Vyčių tuometinis pirmininkas K. Viesula sakė sveikinamąją kalbą Kauno Rotužės aikštė-

je ir kai Vyčių ekskursijos vadai — Ad. Rubliauskaitė ir K. Viesula pavasarininkų dainų šventės metu įteikė aukso kardą generolui S. Žukauskui. Visa tai sunku aprašyti.

Tikiu, kad 1927 m. vyčių ekskursijos dalyviai irgi gražiai atsimena tuos išpūdingus momentus, puošusius visą kongresą. Tikiu, kad ir visa kelionė buvo maloni, smagi ir pilna gražiausių atsiminimų.

1928 m. atvyko į Lietuvą kita vyčių ekskursija su K. Viesula ir J. Bulevičium priešakyje. 1930 m. vasarą susilaukta vėl kitos ekskursijos, kuriai vadovavo kun. S. J. Vembrė.

Tokia tai Vyčių ir Pavasarininkų bendradarbiavimo pradžia.

Pradėtasis darbas neužmirštamas. Jis varytas į priekį.

1930 m. Vyčių seimas rado reikalą turėti Vyčių organizacijos atstovą Lietuvoje. Ir toks atstovas susirado p. Ad. Rubliauskaitės asmeny.

P. A. Rubliauskaitė atvyko į Kauną praėjusių metų rudenį. Ji buvo labai širdingai, nors ir kukliai, Pavasarininkų sąjungos centro valdybos sutikta. Vyčių atstovė labai gražiai užsirekomendavo ir įsigijo katalikų organizacijoje (ypač jaunimo) daug simpatijos. Jai suteikta galimumų susipažinti su pavasarininkų veikimu, ypač lankant pavasarininkų didesnius suvažiavimus. Ir tenka pasakyti, kad p. Rubliauskaitė visu stropumu ir organizaciniu pasiaukojimu važinėja po Lietuvos miestus, dalyvaudama įvairiuose suvažiavimuose, sveikindama Vyčių vardu ir laikydama paskaitas apie Amerikos lietuvių jaunimą.

Bet pavasarininkai nenorėjo likti skolingais Vyčiams. Ir jie susirūpino surasti savo atstovą, kurs vyktų į Ameriką ir ten atstovautų pavasarininkų organizaciją, palaikydamas tarpiausius santykius su vyčiais ir, veikdamas kontakte su Vyčių Centro Valdyba, ieškotų geriausių būdų vyčių ir pavasarininkų glaudžiam bendradarbiavimui palaikyti.

Savo atstovą pavasarininkų vadovybė surado ir jis jau yra atvykęs į Ameriką. Savo įgaliojimo raštus jis yra jau prisiuntęs Vyčių Centro Pirmininkui.

Šia proga Lietuvos pavasarininkų atstovas nori per organą "Vytį" pasveikinti Vyčių visą organizaciją pavasarininkų ir savo vardu. Jis siunčia geriausius sveikinimus ir linkėjimus. Jis atstovaujamos organizacijos vardu dėkoja Vyčiams už atsiuntimą atstovės į Lietuvą. Jis Lietuvos didžiausios jaunimo organizacijos vardu reiškia didelio džiaugsmo, kad Vyčiai eina tikraisiais keliais, kurie veda į Lietuvių tautos skaisčią ateitį. Jis linki Vyčiams po savo organizacijos vėliavą sutraukti lietuvių išsivijojus visą dorąjį jaunimą, kad iš to kuo daugiau geresnių pasekmių būtų ir brangiajai Bažnyčiai ir mylimai Tėvynei Lietuvai.

PASIVĒLINO.

Gydytojas skundžias savo draugui:

— Labai man gaila, kad pasivėlinau vienam ligoniui operaciją padaryti.

— O ar tikrai žinot, kad Tamstos operacija būtų pagelbėjusi, ir ligonis būtų išgijęs.

— Oi ne tame dalykas — sušuko gydytojas; — jis išgijo ankščiau, kol jam dar nepadariau operacijos. Bet man užtai keli šimtai litų kaip iš kišenės.

P. Vingis.

BIČIULIAI

Graži mūs šalelė Lietuva, o dar gražesnė senovė ji buvo. Šimtmečių ažuolų pauksnėje puikuoliai briedžiai nuo saulės kaitros slapstėsi, per serbentų krūmus grakščiosios stirnos kojeles miklino, o radastų krūmuose lakštutė meilės giesmę giedojo. Lieknosios eglės dangų raižė, o plačiašakių vainikuose arai lizdus sukė.

Netrūko tuose miškuose ir baltaziedžių liepų. Jų drėvėse bičių spiečių spiečiai veisdavosi, gelsvą medų nešė ir mūsų protėvių gyvenimą saldino.

Toki miškai negalėjo apsieiti ir be tikrųjų savo gyventojų — žvėrių. Čia sutikdavai ir niūrujį lokį, ir plėšrųjį lūšį, besotį vilką, gudriąją laputę, bailųjį kiškėlį.

Viskas tuomet buvo paprasta. Žvėris ir paukštis, medis ir žmogus, kaip tikri broliai buvo. Lokis kalba su žmogum, šuo su paukščiu. Vienas kitą pažįsta, vienas kitą supranta.

Anais tai laikais lietuviai ir medum versdavosi. Ne tik globodavo susimetusius liepų drėvėse bičių spiečius, bet joms dar ir inkilų padarydavo ir į medžių viršūnes įkeldavo.

Netoli Abelių, šilalės parapijoj, Bubių sodžių tais laikais gyveno ūkininkas Gricius. Jis savo sode turėjo keturiasdešimts kelmų, globojo keturioliką drėvių, kuriose buvo susimetę bičių spiečiai ir dar ikėlė dvidešimts keturis inkilus, į kuriuos tais pačiais metais susimetė spiečiai.

Bet Gricius turėjo ir bičiulį, kuris nei inkilus taisė, nei drėvių neprižiūrėdavo, o tik medų kopti mėgdavo. Tai buvo lokis.

Nepageidaujamą bičiulį Gricius stengdavosi apeiti. Jis medžio viršūnėje išgrėždavo kryžmai skyles, per jas perkidavo karteles, o ant jų inkilą padėdavo.

Kartą, liepos mėnesiui baigiantis, Gricius išėjo bičių kopti. Iškopęs kelias drėves ir keletą inkilų, jis prikrėtė didžiulį kubilą medaus ir linksmas eina toliau savo darbą dirbti. Bet kaip gi jis nustebo, kai priėjęs prie vieno inkilo pamatė medį sulig skylėm nulūžusi, o inkilą ant žemės bedrybsanti. Dairosi Gricius ir nesupranta, kas galėjo atsitikti. Staiga girdi kažką murtant. Dar kartą apsidairė ir dar labiau nustebo, kai poros žingsnių atstume pamatė besiraivantį savo bičiulį lokį, medžio viršūnės prislėgtą. Žiūrėdamas į lokį, Gricius sako:

— Na, kas gi tau, kaimyne atsitiko??!... Bene tu mano inkilą būsi nuo kartelės nulaipinęs!

Lokis pykčiu netverdamas ima murtinti:

— Oi, kad tave giltinė parautų, kad tu sudegtum, kai sena nagingė ir su savo inkilais! Kaž kokias pinkles įtaisė!... Anądien pasmaguriauti užsigėdžiau. Lipau į tą medį, norėjau tik vieną korelį palaižyti, bitelių visai neliesti. Man besidarbuojant, pakilo didelis vėjas, medis trakš — nulūžo, o aš bimt į žemę, kai pelų maišas. Šoną labai susikūliau, o tuo tarpu — gunks!... krito ant manęs medžio viršūnė ir taip prislėgė, kad nė pasijudint negaliu. Dar gerai, kad kuri šaka kiaurai nepradūrė. Jau trečia diena čia guliu ir vaituju.

— Tai tu, kaimyne, vagis, — sako Gricius, — norėjai mano medų išvogti, aš tave dabar užmušiu.

— Už ką čia, prieteliau, mušti. Juk miškas —

mūsų gyvenimas, mūsų prieglauda. Ką jame randame tai mūsų. Toj girioj aš jau senai gyvenu, o ligi šiol nei vieno tavo veršiuko nenuglemžiau, be to ir savo vaikams įsakiau, kad toliau maisto ieškotųsi. Kodel tu turėtum būti galvažudžiu? Juk žinai, kad gyvybė kiekvienam maloni, — teisinasi lokys.

— Na, gerai, o ką tu man gero padarysi, jei aš tave išgelbėsiu? — klausia Gricius.

— Aš tau taip atsidėkosiu, kaip žmonės už gerus darbus atsidėkoja, — maldaudamas sako lokis.

Griciui pagailo lokio. Jis susirado drūtą kartį, pakišo po medžiu ir pakėlė jį. Lokis šmukšt, išlindo iš po medžio, pasiraivė, pasipurtė ir sako:

— Žinai, bičiuli, aš labai valgyt noriu, grobas į grobą lenda, o tavo maišely kažkas kvepia.

Gricius išmetė duonos lustą, o lokis tik kapt! ir prarijo. Ir vėl sako:

— Bet dar kažką jaučiau mano noselė tavam maišely.

— Turiu dar kiaulės kinką — tai visi mano pavakariai.

— Duokš ir ją!...

Gricius išmetė ir tą.

Lokis kaulą griaukšt, griaukšt! — sukramtė gurkšt, gurkšt! — nurijo, priėjęs prie upelio lakt, lakt! — atsigėrė, ir vėl sako:

— Dar pilvelis tuščias. Dabar tave patį lamdysiu.

— Tai negali būti!... — išsigandęs šaukia Gricius. — Juk aš tave nuo mirties išgelbėjau, o tu dabar nori man taip atsimokėti?!...

— Aš tau sakiau, kad taip atsimokėsiu, kaip žmonės atsimoka savo geradariams, o jie paprastai už gerą piktu moka, — atkirto lokis.

Tai taręs lokis piestu atsistojo ir jau ruošėsi apkabinti Gricių. Bet šis pasitraukė į šalį ir sako:

— Palauk, bičiuli!... Pats juk negali būti ir teisėju ir ieškovu. Einam ieškoti teisėjo.

— Gerai, — sako lokis, — einam.

Ir abudu pasileido takeliu. Beeidami susitiko seną šunį, kuris lokį pamatęs norėjo sprukti, kur kojos neša. Bet šiedu ėmė šaukti, kad nieko blogo nedarysią, o tik norėtų, kad jis išspręstų jų ginčą. Šuo sustojo. Gricius priėjo prie šunio ir sako:

— Aš taip žadėjau atsimokėti, kaip žmonės už gerą atsimoka, — sako lokys.

Šuo pagalvojo ir tarė:

— Būkite kantrūs, aš jums papasakosiu savo gyvenimą. Varge gimiau, paūgėjęs su piemeniu bandą ganiau, nekartą nuo vill — ją apgyniau, ir du kartu vos savo kailio nepalydėjau. Už tai gaudavau nuo savo draugo piemeniuko duonos trupinėlių, o vakare bandą parginęs, paplavų puodelį. Naktimis visą turtą saugojau, ar sniegti ar lyja — visada budėjau. Vakar pajutau, kad grįčioj šeimyna valgo. Įsprukau ir aš. Palindęs po stalu trupinėlius rankiojau. Šeimnininkas pajutęs, spyrė mane koja ir sako: "Brisius biaurybė jau paseno, tik pastalėm slankioja. Dvokia kai šuo. Žiūrėkit, jau ir nugara nupliko. Sugaukit jį ir pakarkit!" Išgirdęs tokius žodžius, sprukau alkanas pro duris, palikau na-

mus, kuriuose aštuoniolika metų tarnavau, o dabar stinrėju po mišką ir laukiu valandos, kada mane vilkai sudraskys. Taigi lokis tiesą sako, kad žmonės už gerą piktu moka.

Išgirdęs tai lokis apsilaižė ir artinasi prie Griciaus. Bet šis sako:

— Palauk, bičiuli. Einant mūsų šalies įstatymais, svarbesnes bylas sprendžia trys teisėjai. Eikime toliau, išklauskime kito nuomonės.

Beeidami susitinka seną elgėtą. Abi pusės pasako savo ir laukia senio sprendimo. Elgeta atsikosėjo, nusivalė nosį, patraukė tabokos ir sako:

— Aš judviem trumpai papasakosiu savo vargus. Paklauskite. Gimiau pas plikbajorį Jomantą. Jis turėjo tris valakus žemės ir laikė tris tarnus. Buvo toks pat nemokytas bernas, kaip ir aš, ir net tokią pat sėmėgą dėvėjo. Tarnavau, kaip įmanydamas, ir, rodos, įtikdavau. Vieną kartą vidurvasary mano ponas užsimanė maudytis. Liepė man eiti kartu. Jis maudėsi, o aš jo drabužius saugojau. Staiga matau jį skęstant, persigandęs, kaip stovįs, su drabužiais, šokau į vandenį. Kai tik kyštelėjo jo galva iš vandens, aš capt jį už čiuprynos. Vanduo traukė į gelmę. Vos pats nenu-skendau. Bet vargais negalais jį ištraukiau. Atsipeikėjęs mano ponas cinkt! man žandan ir sako: "Kaip tu, muzike, drįsai bajorą už plaukų stverti!" Matydamas, kad jis labai supykęs, nutylėjau. Nuo to karto nebeturėjo ant manęs širdies, o rudeniui atėjus į kariuome atidavė. Atplūšijau kariuomenėj vos ne trisdešimts metų. Atleistas iš kariuomenės grįžau į savo šalį. Senojo pono neberadau gyvo. Jo vietoj sūnus gyveno. Jam sakau: "aš šituose namuose gimiau, paūgėjęs dirbau, seną poną nuo mirties išgelbėjau, norėjusi čia ir mirti. Ar nesiteiktum poneli, mane pramaitinti. Kiek galėsiu ir dabar krutėsiu." Tas atkirto: "Kas tave čia maitins, seną kūtvelą, eik sau elgetauti." Štai dabar ir einu. Čia matau, kad lokis nors gyvulus, bet tiesą sako.

Gricius, matydamas, kad lokis vėl laižosi, tarė:

— Eikim toliau, tegu dar trečias sprendžia.

Lokis paklausė ir styrina paskui. Netrukus susitiko lapę ir jai pasipasakojo. Lapė atydžiai jį išklaušė, susidūmojo ir lėtai pradėjo:

— Kai del buvimo — yra ir blogų ir gerų žmonių. Štai pavyzdys. Neseniai žmogus pagavo mano vaiką. Jis jo neužmušė, bet paleido, nors aš jam ir nemažai žalos padariau. Savo šeimyną maitindama ir žąselių keletą pavogiau, ir vištelės kelios dingo...

Gricius, išgirdęs, kad lapė jo naudai kalba, pasitraukė nuo lokio ir pakuždomis sako lapei:

— Lapute — kūmute, palaikyk mano pusę, kas rytas po vištelę gausi...

Lapė apsidžiaugė ir dar rimtesniu tonu tęsia toliau:

— Žinote, jog mūsų krašte negalima taip ūmai spręsti. Reikia bylą perduoti Teismo Tardytojui, kad ištirtų dalyką kaip reikiant, aplankytų įvykio vietą ir tik tada teisėjai gali bešališkai išspręsti. Jūsų byloje aš galiu būti tardytoju. Vykime į įvykio vietą, aš apžiūrėsiu ar didelį vargą žmogus turėjo gelbėdamas lokį ir tik tada tarsiu savo žodį.

Visi trys grįžo į mišką. Lapė, apžiūrėjusi vietą, sako:

— Kad geriau susivokčiau, tu, Griciau, pakelk medį, o tu, loki gulkis, kaip pirmiau gulėjai.

Žmogus pakėlė medį, o mulkis lokis palindo po juo. Žmogus ir vėl jį prislėgė. Tuokart lapė, priėjus prie lokio sako:

— Matai, tamsta, negana yra matyti, reikia dabar sprendimą padaryti. Tu čia pagulėk, o aš eisiu rašyti ir paskelbsiu jums savo rezoliuciją. Tu, Griciau, gali namo eiti.

Šiek tiek atokus nuo lokio, lapė prisivijo Gricių ir sako:

— Matai, kaip aš gudriai padariau. Vėl paguldžiau lokį. Jeigu būčiau kitaip pasielgusi ir tavo pusę laikiusi, tai ir man būt striuka buvę. Žinai, kokį jo aštrūs nagai. Bet dabar parodyk, kur gyveni, kad galėčiau užmokesnį pasiimti.

Gricius priėjęs prie savo namų, sako:

— Štai namo namai. Atbėk kas rytą prie šios tvoros — gausi vištą.

Lapė uodegą mosuodama į krūmus nudūmė ir nekantriai rytojaus laukė, o Gricius, parėjęs namo, savo Rožei papasakojo, kas atsitiko.

Pirmą rytą lapei atbėgus jis tuoj numetė vištą, antrą rytą taip pat. Trečią rytą, kai Gricius ėmė gaudyti Rožės mylimą vištelę, ją apmaudas pagavo ir jinai ėmė šaukti:

— Ar ilgai tu biaurosies su manaisiais paukščiais? Visas vištas man išgaudysi. Lapė ir be tavęs ras vištų. Ėmęs ją nušauk, nueik į mišką, užmušk gulintį lokį ir nusikratysi pavojaus.

Pasikalbėjimas Su Mirusiais

Spiritistai daro pastangų susisiekti su mirusiais per tam tikrus jautrius žmones, vadinamus mediumais. Spiritistų tarpe randasi ir žymių žmonių. Taip antai, neseniai miręs anglų rašytojas Conan Doyle gyvenimo pabaigoj irgi pasidarė įsitikinusiu spiritistu. Kalifornijos proto ligų gydytojas Karolis Wickland išleido knygą, kurioj pažymi kelis spiritistinius įvykius. Jam mediumu buvo jo žmona, kurią dažnai lankydavo mirusieji. Tais atvejais ji lyg apalpdavo, krisdavo žemėn ir kalbėjo svetimu visai ne savo balsu.

Kartą, per tokį priepuolį, žmonos lūpomis prakalbėjo sopraninis balsas, nusiskūsdamas, kad esąs labai nepatenkintas gyvenimu ir apgailestaudamas, kad per mažą priėmęs nuodų. Gydytojas paklausė, kas jis esąs per vienas. Balsas atsakė, kad ji esanti moteriškė Mary Rose gyvenanti Čikagoj, Greenstreet Nr. 202. Įdomiausia tai, kad toji Mary Rose buvo įsitikinusi, kad ji dar gyvena ir ilgai gydytojui pasakojo apie savo sunkią ligą, kuri pastūmėjo ją nusizudyti. Ji nutarė nusinuodyti ir dabar labai gailintis, kad mėginimas nepavykęs. Gydytojas patikrino davinius ir tikrai pasirodė, kad Chicagoj nurodytu adresu gyveno moteriškė Mary Rose, kuri ilgai sirgo Chicagos ligoninėj, o paskui nusinuodijo.

Jei tikėti šiuo ir kitais atsitikimais, kai dvasios pasireikšdavo tuojau mirus, tai parodo, kad žmogus ne tuoj supranta, kad jis jau yra miręs, bet reikia šiek tiek laiko, kad jam paaiškėtų jo nauja padėtis. Viena nusizudėlė taip pat atpasakojo savo nusizudymą gydytojui Wicklandui jo žmonos lūpomis. Ji plačiai atvaizdavo savo nelaimingą gyvenimą, kurs galų gale ją privertė pasikarti. Žudydamasi ji neteko sąmonės. Kai atsipeikėjo, tai pamatė savo kūną dar bekabantį ant virvės, lange. Greta stovėjo verkdamas

vyras. Ji norėjo jį nuraminti, bet didžiai išsigando, kai pasijuto negalinti kalbėti. Tada ji suprato kas įvyko, kad ji jau yra mirusi. Ji labai gailėjosi taip padariusi, bet atitaisyti jau nebuvo galima.

Kartą, pasakoja toliau savo knygoj gydytojas, jam tekę anatomijos institute piauštyti vieną lavoną. Grįžęs namo, jis rado savo žmoną labai sergančią. Storas, vyriškas balsas pasigirdo iš jos lūpų ir ėmė gydytojui išmėtinėti, kam jis jam nupioves koją. Gydytojas turėjo nepažįstamam balsui įrodyti, kad jis jau yra miręs, kad jis piauštes tik lavoną. Balsas netikėjo ir tvirtino, kad jis dar turis kūną, dar esąs gyvas.

Kiek yra tikros teisybės šiuose visuose pasakojimuose ir įvykiuose — sunku pasakyti. Spiritistai tik, kad tai yra teisybė. Tačiau atmenant, kad yra galimi visokie apgaudinėjimai, geriausiai į tokius dalykus žiūrėti labai abejojamai. Ir ar gali mirusio žmogaus dvasia pasinaudoti kito žmogaus lūpomis — yra taip pat netiktėinas dalykas.

Chicagoj sukėlė didelio susidomėjimo nepaprastą ksenoglosijos pavyzdys. Ksenoglosija vadinami nuotykiškai, kai mediumas spiritistinio seanso metu ima kalbėti kalba, kurios jis niekad nemokėjo arba apie kurios buvimą niekad nebuvo girdėjęs. Toks nuotykis atsitiko Chicagoj. Jauna 21 metų mergina Klara Hill seansų metu ėmė rašyti popiery kažkokius nesuprantamus ženklus. Aišku buvo, kad tai raštas, bet koks — niekas iš dalyvių negalėjo pasakyti. Kitą seansą ją paprašė parašyti visa tai paprastomis raidėmis. Hilli Tada seanso dalyviai parodė raštą filologui prof. Revel'ui, kurs paaiškino, kad tai yra senovės persų raštai padarė, bet vis tiek niekas nieko negalėjo suprasti. Tas parašytas senovės persų tarme. Tam rašte kalbama apie žmogaus širdį. Pati Klara Hill kalba tik angliškai. Seansams pasibaigus ji nieko neatsimena ir negali nei vieno persiško ženklo, kuriuos labai greitai rašo sensų metu.

VERSALIO TAIKOS SUTARTIS IR SULTONO KIAUŠAS.

Versalio Taikos sutarty yra 246 punktas. Keistas punktas! Štai kaip jis skamba:

— Įsigalėjus šiai sutarčiai, Vokietija Britų vyriausybei turi atiduoti sultono Makaua kiaušą, kuris buvo paimtas Rytinėj Afrikoj, buvusi Vokietijos protektorate, ir atgabentas į Vokietiją.

Šimtas metų atgal Afrikos dykumose gyveno sultonas Makaua, kuris beviešpataudamas, matyti ypatingai pasižymėjo. Negrai, kurių viešpačiu buvo sultonas, įsitikinę, kad jeigu jie vėl atgaus sultono kiaušą, tai pasidarys galingiausia tauta pasauly.

Prasidėjus didžiajam karui anglų diplomatas pasinaudojo tokiu vaikišku negrų įsitikinimu.

Rytinėj Afrikoj anglai ir valdė didžiulius plotus. Diplomatas plačiai paskleidė žinią negruose, kad sultono kiaušas yra Berlyno muziejuje. Negrai pasidarė šalininkai tų, kurie kariavo su Vokietija — jų kariuomenės gausingi būriai važiavo į Europą ir kovėsi su vokiečiais.

Einant taikos deryboms Versaly, pas Čemberleną atvyko juodųjų delegacija ir pareikalavo, kad jiems būtų sugrąžintas sultono Makaua kiaušas. Negrams reikalaujant į Taikos sutartį ir buvo įtrauktas 246 punktas. Bet negrai veltui laukė punkto išpildymo.

1922 metais juodieji vėl atvyko į Londoną ir priminė Čemberlenui apie kiaušą.

Juodųjų delegacija ėmė tankiai lankytis į Londoną tuo reikalu ir anglų vyriausybė buvo priversta priminti Vokietijai greičiau įvykdinti 246 sutarties punktą.

Sykį Genevoje Čemberlenas susitiko su Vokietijos užsienio reikalų ministriu Strezemanu. Čemberlenas priminė Strezemanui apie 246 punktą, bet Strezemanas neturėjo jokios nuovokos apie sultono kiaušą.

Įvyko aštrus pasikalbėjimas tarp diplomatų. Galų gale Čemberlenas nusišypsojęs pratarė:

— Pone Strezemane, tamstos, žinoma, surasite tą kiaušą.

Diplomatai vienas kitą suprato.

Berlyne Strezemanas paprašė antropologų, kad jie surastų muziejuje sultono kiaušą. Antropologai atrinko tris kiaušus, kurių kiekvienas galėjo būti sultono Makaua kiaušų. Ant kiaušų užlipdė numerius 1, 2, 3, gerai įpakavo ir išsiuntė į Londoną. Vienam užsienių reikalų ministerijos valdininkui buvo įsakyta traukti burtus. Valdininkas ištraukė ir laimingasis kiaušas buvo išsiųstas į Afrikos dykumas juodukams.

— "R."

MOTINA IR DUKTĖ.

— Dukre mano, netekėk,

Gerų metų palūkėk:

Ištekėsi pamažu —

Nes su stroku negražu!

Gaila man tavęs vaikeli:

Kad žudai tu vainikėlį:

Nors rūtelę tu paminsi,

Nieko gero nematysi...

— Mano miela motinyte,

Reiktų tą tau išmanyti,

Kad tu būtum netekėjus,

Ar tu būtum ką turėjus?

Kaip jaunikio tu norėjai,

Gerų metų nežiūrėjai.

Tik jaunystę atsiminki,

Man tekėti neužginki...

— Ištekėt aš ištekėjau,

Bet su moče nesiriejau,

Taip kaip tu! Iš didžio noro

Laikai mane už nedorą.

Jei dūkrele nesiliausi,

Tai tikrai bizūną gausi!

Jei negali jau būti geruoju,

Tai priversiu aš piktuojū!

Geriaus, dukre, neburbėki,

Ir prieš mane nešnekėki:

Nors ir kažin kiek plepėsi,

Aš nenoriu — n'įstekėsi!

— Aš šnekėsiu kiek galėsiu,

Ateis laikas — ištekėsiu,

Gausiu vyrą gerą, dorą,

Pagal savo tikrą norą...

— Council 36.

IŠ VYČIŲ GYVENIMO

LIETUVOS VYČIŲ CENTRE.

Šiomis dienomis užsibaigė mūsų naujų narių vėjus. Pasirodė, kad vėjus buvo pasekmingas, su keliais mažais trūkumais. Kuopos nesistengė laikytis Centro nustatytų vėjus taisyklių, o pati Centro valdyba, gal dėl to, kad yra labai maža ir nepatyrusi, nepadarė tiek, kiek būtų galėjusi. Žemiau talpiname galutiną stovį:

4 kuopa	5	akelės
11 Kuopa	3	"
12 Kuopa	6	"
14 Kuopa	4	"
16 Kuopa	11	"
17 Kuopa	5	"
24 Kuopa	11	"
25 Kuopa	2	"
27 Kuopa	3	"
36 Kuopa	19	"
41 Kuopa	11	"
90 Kuopa	1	"
112 Kuopa	65	"
124 Kuopa	25	"

Taigi pirmoji dovana, sidabro vaza, tenka 112-tai kuopai, Marquette Park, Chicago, Ill. Antroji sidabro skydas — 124 kuopai (ši kuopa susiorganizavo tik 1931 metais!) New Jersey. Trečia, posėdžių plaktukas — 36 kuopai, Chicago, Ill. Kuopos laimėjusios dovanas galės jas gauti maž daug 2 savaitių laikotarpy.

Centro valdyba širdingai dėkoja visoms kuopoms už pasidarbavimą šiame vajuje ir tikisi, kad ir toliau jūs rankų nenuleisite.

Antanas L. Lapinskas,
I-mas Vice-Pirmininkas.

INDIANA HARBOR, IND.

Kuopa 55

Kovo mėn. 2 d., mūsų kuopa laikė savo mėnesinį susirinkimą. Pasirodo, kad kuopa gyvuoja labai gerai, visi dirba ir turi ko. Visą žiemos sezoną vaikinai ir mergaitės žaidė basketball su Chicagos Vyčių kuopomis ir su svetimtaučiais, kurie bandė mūsų žaidėjus apgalėti. Ypatingai pasižymėjo mūsų mergaičių tymas, kuris laimėjo daug rungtynių; mergaičių tymas yra narys "city league".

Gavėnios laike dauguma žmonių atsitolina nuo sviestiškų dalykų ir kreipia daugiau dėmesį į savo sielos reikalus. Tą patį daro ir mūsų kuopa. Kovo mėn. 8 d. 55 kuopa "in corpore" priėmė šv. Komuniją ir kartu pareiškė padėką savo globėjui.

Kovo mėn. 15 d. yra rengiama "bunco party" parapijos naudai, o po vėlykų šokiai ir įvairūs kiti parangimai.

* * * *

Mūsų darbščios Vytės ne tik gerai moka žaisti, bet ir dainuoti, ir virti, ir kepti. Tai tikros šeimininkės! Visuose parapijos parengimuose, vakarienišose jos meiliai patarnauja. O jų "specials" — keptas kugelis tikrai ne vienam seilę varvina.

Neatsilieka nei mūsų vaikinai savo mandagumu bei lietuvišybe. Jie dažnai užtraukia puikių dainelių, kuriuos džiugina mūsų sielas. Reikia nepamiršti, kad tuos balselius lavina mūsų chorvedys p. Glemža.

Didi ir širdinga padėka yra reiškiamą kun. K. Bičkauskui, mūsų dvasios vadui, kuris myli jaunimą, ir deda visas pastangas, kad tik jiems daugiau padėjus. Jo pastangomis gauta salė, kurioje dabar varomas lietuviškas darbas. Lai Dievulis teikia jam sveikatą ir leidžia nenuilstamai darbuotis mūsų kilniai idėjai.

— Vytis.

CLEVELAND, OHIO.

Liet. Dienos Paminėjimas ir šis tas iš Liet.

Vyčių 25 kuopos veikimo.

Vasario mėn. 22 d. š. m. lietuvių svetainėje C. Liet. Kat. Draugijų Sąryšys bendrai su tautiškomis draugijomis buvo surengę trylikos metų Liet. Nepriklausomybės šventės apvaikščiojimą.

Paminėjimas savo tautos šventės buvo patriotiškas, su gražiu programu ir gausinga publika. Šios šventės programos susidėjo iš kalbų ir dainų. Sekanti asmenys buvo kalbėtojai: Dr. M. Bagdonas, Liet. Pasiuntinybės Washington, D. C. sekretorius, kun. A. Karužiškis, Panelės Šv. Nesiliaujančios Pagalbos parapijos klebonas, kun. E. Steigmanas liet. Šv. Jurgio parapijos vikaras ir adv. P. Česnulis. Visi kalbėtojai pasakė labai gražias ir patrijotiškas kalbas, kuo susirinkusieji likosi patenkinti. Iš kalbėtojų vieni kalbėjo apie Lietuvą kovojančią už jos nepriklausomybę, kiti apie lietuvių didesnę vienybę, o dar kiti apie kultūros darželį, kuris yra rengiamas įkurti Clevelando viename parke.

Muzikalę programą sudarė šios Clevelando lietuvių muzikalės pajėgos: Liet. Vyčių 25 kp. choras, kuriam vadovavo, jaunas bet energingas smuikininkas J. Luiza, o pianu chorui pritarė vytė Alb. Salaševičiūtė. J. Luiza ir Alb. Salaševičiūtė yra abu Liet. Vyčių 25 kp. nariai, vienas gabus smuikininkas ir Clevelando lietuvių geriausios orkestros vedėjas, o antra talentinga pianistė. Kaip chorvedys, pianistė, taip ir choras pasirodė su dainomis labai puikiai. Garbė Liet. Vyčių 25 kp., kad savo tarpe turi tokius garbingus jaunos, muzikos mylėtojus, kaip šie du.

Antras choras buvo Panelės Šv. Nesiliaujančios Pagalbos parapijos. Šiam chorui vadovavo gerb. V. Greičius, šios parapijos vargonininkas, pianu pritarė R. Greičiūtė, gabi pianistė. Trečias choras buvo šv. Jurgio lietuvių parapijos, kuriam vadovavo gerb. Nakrašas, šv. Jurgio parapijos vargonininkas. (Pianistės neteko sužinoti.)

Tarpe pertraukų, gerb. solistė St. Greičienė su dainininku J. Krasnicku sudainavo gražiai solo ir duetus, ypatingai duetus, kas žmonėms sukėlė daug gražaus ūpo. Taip pat padainavo porą dainelių ir gerb. Nakrašas.

Programas buvo pradėtas Lietuvių himnu ir užbaigtas juo. Iš visų chorų skaitlingiausias buvo šv. Jurgio parapijos, o antras Liet. Vyčių 25 kp. Nekurie chorai dainavo nelabai tinkamas dėl tokio vakaro dai-

nas — apie žydo barzdas ir garnius. Tokias dainas reikėjo palikti del kitokio parengimo.

Dar buvo renkama kolekta del kultūros darželio; surinkta \$53.00. Visas to vakaro pelnas buvo paskirtas tam pačiam tikslui — kultūros darželiui.

Programos vedėju buvo J. Brazaitis, senas Clevelandiečių veikėjas.

Po viso programo buvo surengta pas K. Stonį, pagerbimui garbingo svečio — Dr. M. Bagdono vakariene, kurioje dalyvavo gana gražus clevelandiečių lietuvių veikėjų būrelis. Čia buvo neapseita ir be "spyčiukų". Visų "spyčiukai" buvo tinkami ir malonūs.

Apsilankė ir Pasveikino.

Vasario 22 d. tą patį vakarą, kada buvo apvaikščiojimas Liet. Dienos, gerb. Dr. M. Bagdonas teikėsi atsilankyti į skirtingą kambarį kur buvo susirinkę visi Liet. Vyčių 25 kuopos nariai ir maloniai pasveikinti savo buvusius bendraminčius — Vyčius. Pirmiausiai J. Sadauskas paprašė pratarti kelis žodžius gerb. kuopos dvasios vadą kun. A. Karužiškį. Po to buvo pristatytas Liet. Vyčių organizacijos buvusis pirmininkas ir josios garbės narys Dr. M. Bagdonas. Kada šis garbingas svečias atsikėlė pakalbėti, tai visi nariai jį pasveikino atsistojimu ir gausiais aploдиментаis. Dr. M. Bagdonas visus susirinkusius Vyčius pasveikino ir visų prašė, būti šios šalies gerais piliečiais ir kartu neužmiršti savo Tėvynės — Lietuvos ir niekad nesigėdinti pasisakyti, kad esi lietuvis. Garbė Lietuvos Vyčiams, kad savo organizacijoje turi tokius garbingus žmones.

Dr. M. Bagdoną ne tik jaunimas — Vyčiai pamylėjo, bet ir visi clevelandiečiai, nes pas jį nesirodė jokios puikybės, o tas paprastiesiems žmoneliams labiausiai patinka.

Lietuvių Kalba Vyčių Tarpe.

Liet. Vyčių 25 kp. suorganizavo liet. gramatikos klasę, kurią jau lanko virš 25 jaunuoliai ir jaunuolės ir visi energingai mokosi savo tėvėlių kalbos ir rašybos. Vėliaus, gal, bus mokinama ir Lietuvos istorija. Dauguma clevelandiečių lietuvių labai užgieria šį Vyčių tokį gražų ir puikų sumanymą ir visi žada jį remti. Tai matote, koki Vyčiai "blogi", kad net pradėjo mokytis lietuviškos kalbos. Ši klasė jau turi įsitaisius sau ir sieninę rašomąją lentą. L. Vyčių 25 kp. su sportu per daug neužsiima, nes prie sporto reikia pusėtinai daug kapitalo, o prie mokslo tiek nereikalinga, o nauda galima sakyti, yra daug didesnė čia augusiam jaunimui. L. Vyčių 25 kuopa nemiega, bet ji prirenkia būsimuosius clevelandiečiams veikėjus. Tik per šitokį siekį mes galėsime padaryti čia augusį jaunimą lietuvių veikėjais, kurie užims mūsų ateivių vietas.

Ką 25-ta Kuopa Daugiau Veikia?

L. Vyčių 25 kp. kas savaite rengia "Card Party" kurios daugiausiai atsibūna narių — tėvėlių stubose. Nariai gana skaitlingai lankosi, bet nekurie jų visai retai atsilanko į šias "Card Parties". Gaila šių narių, kurie neremia savo kuopos sumanymus, bet eina kur kitur ir net moka brangiau už įžangą. Mums Vyčiams savi reikalai turėtų būti pirmoje vietoje, o nekas kitas, nes kiti mūsų per daug neremia ir nesilanko į mūsų parengimus. Būkime tikrais Vyčiais ir visuomet savo kuopos kokius parengimus bei parengimėlius remkime pirmiausia negu ką kitą, nes jei mes

patys neremsime savo parengimų, tai negalima tikėtis, kad kiti mus paremtų.

Būkime Savo Kuopos Pilnais Nariais.

Nežinau, kodėl nekurie nariai taip yra užsilikę su savo mėnesinėmis duoklėmis? Vieni sako, kad pinigų neturi. O kiti kitokių priežausčių randa. Bet ant kitokių dalykų tai pinigų yra, kartais net ir per daug. Man rodosi, kad čia daugiau ne kas kitas kaip tik apsilaidimas ir nenorėjimas užsimokėti už "Vytį". Pagalvokime gerai, kad mes esame Vyčiais ir tėvynainiais. — Senelis.

CHICAGO, ILL.

Kuopa 24.

Lietuvos Vyčių 24 kuopa turėjo šaunią "Tea Party", Vasario mėn. 26 d., Aušros Vartų parapijos sveitainėje. Programėlį, kuris susidėjo iš kalbų ir muzikalės dalies išpildė vietiniai vyčiai. Vakaro vedėjas, kuopos pirmininkas, pakvietė p. J. Brazaitį, Aušros Vartų vargonininką, kad tartų šį tą apie jaunimo darbuotę. P. Brazaitis prabilo į susirinkusius nurodydamas reikalingumą organizuoti katalikiškam jaunimui, kuris ne tik kad užbėgtų kelią nutautėjimui, bet progai pasitaikius net ir Amerikos politikoje aktyviai dalyvautų.

Toliaus sekė muzikalė programo dalis. P. J. Linkus, kuris jau gerai yra pasilavinęs griežė itelijonišką armoniką ir jo draugas, kurio pavardės nesužinojau, griežė ant smuikos. Abu gerai atliko savo užduotį. p. J. Pašvenskas ir kiti reiškė pasitenkinimo šia puota ir ragino rengti daugiau tokių vakarėlių — pramogų. Neturiu praleisti nepažymėjęs šių šeimininkių vaišingumą: Ponios K. Šliogerienės, Irenės Aitutytės, B. Zalatorytės, Marytės Brazauskaitės (pastarosios trys yra šv. Kazimiero Akademijos studentės), kurios vaišino svečius su arbatėle ir jų pagamintais pyragaičiais. Bravo! šeimininkėms!

Apie vienuoliktą valandą, vakaro vedėjas, dėkodamas susirinkusiems už gausų atsilankymą, pranešė apie įvykstančią Chicagos Apskričio Vyčių Dvasios puotą.

Daugiau tokių "Tea Party". Parodykit, kad ir Westsidiečiai nesnaudžia, nes čia yra daug jaunimo, kurie laukia progos išmėginti savo gabumus — talentus.

— Vyturėlis.

SOUTH BOSTON, MASS.

Kuopa 17.

Lietuvos Vyčių Algirdo kuopos mėnesinis susirinkimas įvyko š. m. vasario mėn. 22 d. Parapijos salėje. Susirinkimą atidarė pirmininkas Al. Neviera, kuris jau garbingai eina tas pareigas antri metai su didžiausia energija ir pasišventimu.

Pereito susirinkimo protokolas buvo perskaitytas ir priimtas.

Iš protokolo pasirodo, kad mūsų naujoji valdyba labai sumaniai sugeba dirbti organizacijos labui. Teatralė komisija dirba visu smarkumu ir stengiasi surasti atatinkamą veikalą pastatyti scenoje "Motinų Dienoje". Labai malonu yra kada visi nariai bei narės suspietę savo energiją dirba ir atneša naudą savo organizacijai ir tėvynėi. Naujas mūsų kuopos korespon-

dentas yra vytis K. J. Ambrozas .

Basketball'o ratelis, nors dar tik pirmi metai kaip susitvėrė, bet vedamas labai sumanių sportininkų: J. Tamulio ir E. Batestini, padarė net milžiniškus žygius sporto srytyje, taip kad negalima buvo tikėtis. Nors sporto palaikymui yra reikalinga daug lėšų, bet mūsų kuopa pasišventusi tas lėšas sukelti; tam tikslui rengia šokius pirmą šeštadienį po Velykų. Tam visam darbui vadovauja, mūsų kuopos narys, Jonas Zulonon pašventęs daug savo laiko Lietuvos Vyčiams. Jonas darbą jau senai pradėjo ir tikisi, kad mes visi jį paremsime.

Mums nariams dabar pasilieka nors šiek tiek pasidarbuoti ir atlikti tą mažą užduotį, tai yra sutraukti šokiuose kuo daugiausiai jaunimo, o mes tą galime padaryti parduodami nors po keletą tikių!

Taigi Lietuvos Vyčių 17-ta Algirdo kuopa visiems jos rėmėjams ir darbuotojams pasilieka labai dėkinga ir linki kuo geriausių pasisekimų.

Lai mūsų kuopos darbai ir sportininkai šviečia mūsų apielinkės lietuviams. Valio Algirdo kuopa!

SHEBOYGAN, WIS.

Kuopa 51.

1931 m. vasario mėn. 15 d. mūsų kuopos Vyčiai suvaidino vaizdelį "Gyvenimo Verpete", kuris gerai pasisekė. Vaidinime dalyvavo geriausi mūsų kuopos vaidintojai, o patį teatrą, tvarkė Marijona Strauskaitė. Mūsų gerbiamas dvasios vadas kun. P. Garmus pagelbėjo mums savo įdomiomis prakalbomis pasakytomis laike pertraukų, už ką visą mūsų kuopa yra be galo dėkinga. Vyčių choras, vedamas p-lės O. Pikučiūtės padainavo gražių dainelių. Vyrų kvartetas (A. Skeris, J. Aldekauskas, A. Radzevičius, P. Vrubliauskas) ir moterų kvartetas (M. Strauskaitė, A. Radzevičiūtė, J. Jesinskaitė ir Kiečiūtė) tikrai sužavėjo visus atsilankiusius. Vakaras buvo užbaigtas dainavimu Lietuvos Vyčių ir Lietuvos himnų.

Mūsų jaunimas nėra atsilikęs nei sporte. Mes turime berniukų ir merginų basketball tymus. Mūsų vaikinų tymas yra atsižymėjęs, kaip geriausias basketball tymas šiame mieste. Trumpoj ateity mūsų mieste įvyks Lietuvos Vyčių Wisconsin Apskričio basketball "tournament". Mes tikiamės savo priešus apgalėti, o paskui susikibsime su Chicagos Apskričio stipriausiu tymu.

— P. A. Vrubliauskas

BROOKLYN, N. Y.

Kuopa 41.

Š. m. vasario mėn. 16 d. Lietuvos Vyčių 41 kuopa surengė savo tėvų pagerbimui vakarą, kuris pavyko visapusiškai gerai.

Apie 8:30 val. vak. visi svečiai buvo susodinti prie stalų, kur jie buvo vaišinami valgiais ir gėrimais.

Vakarienės programą pradėjo kuopos pirmininkas Antanas Visminas su kalba, kurioje jis trumpai apibrėžė Lietuvos Vyčių 41-mos kuopos visą gyvenimą. Toliau jis nurodė kuopos tikslus, svarbiausias jų tai palaikymas lietuviškos dvasios jaunimo tarpe. Paskiau kalbėjo kun. C. E. Paulonis, parapijos klebonas. Jų kalbos buvo visų su plojimu užgirtos.

Po jų kalbėjo 41-mos kuopos dvasios vadas, kun. J. Aleksūnas, kuris dabar yra taipogi ir apskrities dvasios vadu. Jis buvo šio vakaro programos vedėjas. Toliau kalbėjo kun. P. Lekešius ir visa kuopos valdyba, vienas po kitam.

Čia buvo įterpta koncertinė programos dalis, kurią išpildė sekanti dainininkai: M. Baliūnaitė, Ant. Buzaitė, Ad. Buzaitė, E. Ramoškaitė, ir Kazys Hoffmannas. Jų dainos taip dalyvavusiems patiko, kad kai kurie turėjo po kelias kartus jas pakartoti.

Paskiau buvo prašomi tėvai pasakyti po keletą žodžių, ką jie mano apie vyčius.

Kalbėjo sekanti asmenys: p. Ramoška, p. Stagniūnienė, p. Kivyta, p. Unguraitis, p. Serbentas ir k. Jų kalbomis visi buvo patenkinti.

Tam užsibaigus sekė šokiai ir žaislai. Griežė vytis V. Kivyta su dviem kitais muzikantais. Šoko ir žaidė visi, seni ir jauni iki pat vidurnakčio.

Su šiuo nors paprastu, bet labai gražiu parengimu visi dalyviai liko labai patenkinti. O vyčiai gali didžiuotis visu tuo, kad neužmiršta ir savo tėvų, pagerbdami juos kaip reikiant. Reikia pažymėti, kad tėvai savo kalbose pareiškė, kad jiems būtų malonu ir dažniau tokiuose parengimuose dalyvauti. Gi vyčiai prizadėjo tuoj po Velykų ir kitą tokį parengimą tėvams surengti.

Garbė Brooklyniečiams, kad jie moka visus kaip reikiant pagerbti, nes tas daug padės ateityje.

— A. J. M.

Getting An Eyeful

Johnny Karalevicius must own a few shares in some cigar corporation. Wonder what he smokes, Corna, Cornas or Cremos. Anyway he never runs short of them.

* * * *

Willie Kivyta, our melody boy and his entertainers certainly liven up the crowds at dances. His motto is "Say it with Music and Satisfy Them".

* * * *

Sue Unguraitis ought to get into a guessing contest. She seems to know the solutions to different questions before they're even asked.

* * * *

Johnny Karlukas' Ford seems to have fits once in a while. The funniest part of this story is that Johnny's Lizzie gets sick when there's females in it.

* * * *

One member of this club certainly deserves plenty of credit. Anthony Mazeika, our club secretary is always busy with the club affairs. In other words I may call him a real booster of this lodge.

* * * *

Joe Amaitis helps the male members in the solution of styles. He is the answer to, What a Well Dressed Man Should Wear.

* * * *

The members have taken up roller skating and seem to be having plenty of fun, Gee, I forgot one important thing to do, to keep a record of the nose dives taken by our skaters.

* * * *

Always watching, Always listening for more news for my column. So don't do what I wouldn't do.

— Cheerful Little Earful".

ŽINGEIDU ŽINOTI...

Ką veikia seimo išrinktosios literatinės komisijos nariai, kad dar nepasirodė savo darbai — rašiniai.

Ar apdraudos komisija jau pagamino savo projektus?

Kodel Centro Valdyba nepaskelbia savo atskaitų. Nuo pereito seimo atskaitos dar nei viena nepasirodė. Kąžin kodel?

Kur ir kada bus devynioliktas Lietuvos Vyčių Seimas? Ar nevertėtų dieną ir vietą paskelbti ši mėnesį, manantieji vykti į ši seimą galėtų gauti savo atostogas tuo laiku.

Kada įvyks L. Vyčių namo fondo automobiliaus loterija?

— Smalsuolis.

ROCHESTER, N. Y.

Council 93.

What Ho! What's this I hear about Father Bakšys, offering a \$5.00 gold piece to the one bringing in the most new members for our "Drive", which will be from Feb. 22 to April 22. He certainly put more pep and energy in the members when this announcement was made. Now come on Gang which one of us will be the owner of the gold piece.

Following the drive a committee is planning out certain little good things for our "Initiation Nite". There will be a nite and fun will be had by all.

Talking about basketball, our boys are sure doing fine. They always play a good game, if they win or lose. Out of 20 games played they have only lost 3. Keep it up boys, well squeeze for you, like we never squeezed before.

Is every one getting ready for our "Surum Burum" or Minstrel Show on March 15? The committee reports that they never realized we had such actors in our midst. If you have worries, come here to see the show, for we know you'll forget them and leave with a smile on your face. MARCH 15 IS THE DAY.

I think all our members are waiting for those glorious shiny days. It won't be long before there here, so get your rackets and baseball clubs out of there hiding places and get ready for the coming good times.

I'll be seeing you subsequently,

— M. M. G.

GARY, INDIANA.

Council 82.

You're lending an ear for a bit of scandal from the Garyites.

Tuesday Eve., February 17, 1931, the knights and ladies of Council 82, with kind friends gathered in the parish hall for an honest to goodness, pre-lenten commemoration.

Bunco and Pinocle were played by those attending and prizes were awarded to the ones holding high scores.

The next event on the program, was the dance. The music was provided by Andy Dilkus and his assistants, who played requests to the delights of all. The biggest attraction was "the broom dance", which

went over big that evening. Other games were also played under the direction of A. Slapelis.

Well friends, with spring around the corner, our members have new features in their minds, so keep in close touch with us and we all will have a good time together. See you all when the cows come home.

— The Three Democrats.

RACINE, WISCONSIN.

Council 123.

Has Spring really come or have we been visited by spring fever out of season? Much as we like Spring, we wish it would stay away until the basketbill tournament is over. We want to go out and win, don't we? Then we cannot afford to entertain even the thought of spring fever.

Some time ago the girls promised to come out for practice whenever a date was set. Relying upon their word, the girl's Sport Rep. reserved a gym for a certain Saturday afternoon. And how many of these girls kept their word? Only three! There was only one that we know of who was prevented from attending on account of illness. But what happened to the others? Have they got the well-being of their Council at heart if they "ditch" all appointments concerning it?

We have been told by a number of people what a fine showing the Racine girls made at the basketball tournament last year. We also have been told that they expect to hear the axiom, "Actions speak louder than words"? We have seen very little so far. Not enough to whisper about. Get going, girls. We want another trophy this year.

Now for the boys. What then? As rumor has it, they have bestirred themselves even less than the girls. Will you kindly inform us—have you a basketball team?

Doesn't anybody like parties any more? It would appear not, for there were very few present at the Council's birthday party. However, we had a splendid time and were sorry the rest of the members missed it.

Help! Help! Will someone assist Emily S. by answering her question, "Who is the baby whose birthday we celebrated January 31st?"

— Y-K.

HARTFORD, CONN.

Council 6

The Hartford, Conn. lodge of the K. of L. has been active for quite a number of years and at various times you have undoubtedly seen short articles telling about a few of our activities. If you will read this article, kind reader, you will learn some interesting facts that will make you realize that we have accomplished some unusual things. You can believe it or not but the following is a true story.

In the year of 1926 one of our neighboring lodges was getting a lot of publicity about the excellent basket ball team that they had. This of course hurt our pride, because we believed that we had the makings of a better team in our own lodge. So to prove this fact we organized a team amongst our members and after a practice game we arranged for a game with our

neighboring lodge and had the pleasure of seeing our team win the game.

The members making up the first team we ever organized were playing in different leagues around town and it so happened that each of the players we had was a captain of a championship team in some league. One of these players later established a world record for scoring in a college game by scoring 5 field goals in less than one minute of play. This deed was written up in most of the papers in the country by Ripley in his column called "Believe it or not."

In the fall of 1927 our basket ball team entered the city league consisting of 32 teams and lost only one game in winning the city championship. During the same year they won a cup in the state K. of L. league without losing a single game.

In 1928 our team entered a state league consisting of 6 teams and won all of their games.

In 1929 we did not enter a league but we won 40 out of 48 games played in New England and New York State.

This year we are having the most successful season in our history and at the present time we are playing for the city championship. The Knights of Lithuania in this part of the country certainly get plenty of good publicity — we get headlines on the sporting page of the Hartford Courant, which is the oldest daily newspaper in the United States. This year we have been playing teams recognized as some of the leading teams in the country. We lost a game by 10 points to the Renaissance who are the colored champions of the world and have defeated the Detroit Clowns.

So much for the men's team. Our girls are not to be outdone by the stronger sex. They decided that they too had talent for a good basket ball team and three years ago they organized a team. During the three years that they have been organized they have lost but a few games. On March 3rd they played the Aetna Life Insurance girls for the city championship and won the game. The Aetna Life Insurance Companies girls team is recognized as the Eastern States Champions. They have been playing teams from all over the country and Canada and had not lost a game on their home court in four years.

— The Knight.

K. OF L. GIRLS WIN CITY BASKETBALL TITLE IN ROUGH AND TUMBLE GAME.

About 1,300 basketball enthusiasts jammed their way into Bulkeley Memorial auditorium last night and were amply rewarded with a ding-dong overtime affair in which the K. of L. girls dethroned the Aetna Life as city champions, 22 to 20.

The game was one of the most hotly contested ever seen in Hartford since that memorable Aetna Life — Lakesides three period overtime of two seasons back. It was a wild and woolly affair from the opening whistle, in fact it was without a doubt one of the roughest games ever played here in a good many years.

In grabbing the decision the Lithuanians clearly were the better team as they outplayed and outfought the Aetna Life virtually all the way. The Crimson Tide helped considerably to defeat itself by forgetting all Adrian Brennan had taught it and trying to beat the K. of L. at its own style of play.

From the way the Aetna started it looked as if the Liths were in for a good lacing when in the first three minutes the insurance team ran up a 6 to 0 lead by virtue of three rapid fire field goals, two by Linda Buso and one by Ruth Kaemmer. However, at this point the K. of L. called time out and upon resumption of play assumed complete command of the fracas. Martha Krist and Alice Roman joined hands to cut the advantage to 7-4 as the first quarter ended.

For some unknown reason the Aetna Life came out for the second period doing a complete about face. That is to say that the short snappy passing and fast cutting for the hoop were discarded and an attempt was made to match the Lithuanian's aggressive play. This sudden change in tactics was right in the K. of L. alley and it soon grabbed the opportunity presented.

The Aetna players were rushed on every one of their plays and the inevitable soon happened — the defense crumbled and then broke completely. At half-time the Crimson tide was clinging desperately to a scant 10 to 8 lead.

Although the third period did not produce any prolific scoring, both teams getting three points, it was apparent that the Aetna Life was getting weaker and weaker. The victors refused to be denied and kept plugging away and as a result had possession of the ball a good majority of the time. Alice Roman tied the score at 11-all with a neat shot from under the hoop with a minute and thirty seconds left in the quarter. Lillian Steudtner's two successful foul trows in the closing seconds enabled the Aetna to maintain its two-point lead with the count 13 to 11.

Less than a minute after the start of the fourth period, Alice Roman again got away, dribbled, and sunk a two-pointer to knot the score, and the next play Helen Straus dropped one in from the free throw stripe to send the K. of L. into the lead for the first time. In the meantime Adrian Brennan had sent Catherine Connaughton into the game in an effort to bolster up his badly demoralized girls and it was her fould goal that again knotted the count.

Ruth Kaemmer then flipped in a sensational shot from the side court to give the insurance outfit a 16 to 14 lead. By this time the noise was so terrific that the referee's whistle couldn't be heard by the players. Martha Krist pounced on a loose ball on the Aetna foul line and dropped it in to make it 16-16. With a little more than a minute to go it appeared that the Liths had the game in the satchel when Martha Krist again came out of the pack and snapped the cords for two points more.

There were just exactly ten seconds left when Rose Bocalatte arched one from in back of the foul line, and when it swished through cleanly to make it 18 to 18 the roar was deafening. It would have been absolutely impossible to hear a whistle and the timers had to rush on the floor to end the regulation playing time.

On the first scrimmage in the overtime period the Aetna Life rooters were transformed into a pack of howling maniacs when Alpha Shuit connected from near mid court, but on the following play Martha Krist got away from the now hopelessly shattered Aetna defense to pull the K. of L. up even, 20 to 20. A minute of wild scrimmaging in which Alpha Shuit was hurt and removed from the lineup was climaxed by

the winning goal thrown in by Alice Roman, with not an Aetna player within fifteen feet of her.

It was the individual work of Alice Roman that brought ultimate victory to the Lithuanian team. Her floor work and recovery of missed Aetna shots was of the highest grade, while her accurate shooting accounted for eleven points. Martha Krist's nine points, six of them coming in the last part of the fourth period and in the overtime, were big factors also. In passing out any bouquets to the winners, Coach "Red" Mazotas certainly must be considered for the biggest.

In all fairness it must be said that the Crimson Tide went down gamely, fighting all the way. The Aetna girls, not in any way in as good condition their opponents, refused to quit and played for at least two periods on sheer grit and nerve. It was a great game, a great crowd, and Mayor Batterson's unemployment relief fund will receive a tidy little check. The summary:

K. of L.

	Fld. Gls.	Fls.	Pts
Straus, lf.	0	1-2	1
Krist, rf	4	1-5	9
A. Roman, c	5	1-2	11
H. Shimkus, lg	0	1-2	1
Pugzles, rd	0	0-1	0
	9	412	22

Aetna Life

	Fld. Gls.	Fls.	Pts
Buso, lf	2	0-0	4
Kaemmer, rf	2	2-2	6
Boccalatte, c	1	1-4	3
Neville, lg, rg	0	0-1	0
Shuit, rg	1	0-0	2
Lister, rf	0	0-0	2
Connaughton, c	0	1-1	1
Steudtner, lg	1	2-2	4
	7	6-10	20

Referee, Johnny Manion.

SKANDINAVŲ — AMERIKOS LINIJA SKELBIA DIDELĘ NUOLAIDĄ PERKANTIEMS "ROUND TRIP" TIKIETUS Į KLAIPĖDĄ.

Pradedant Kovo-March 1 d., trečios klasės "Round Trip" bilietas į Klaipėdą bus tik \$150.00 vieton buvusių \$181.00. Ši nuolaida galioja tik per kovo, balandžio, rugpjūčio ir rugsėjo mėn. ir iki spalio mėn. 15 d. Visi tikietai galioja du metu nuo išplaukimo dienos. Ši žymi nuolaida yra viena žemiausių kainų po Didžiojo Karo, ir ji yra daroma dėl to, kad mūsų krašte yra bedarbė. Ši kompanija duoda jums progą apsilankyti Lietuvoj, kol šalies būvis pagerės.

Todel visi, kas mano vykti Lietuvon, tegul pasinaudoja šia proga ir vyksta Lietuvon ši kovo arba balandžio mėn.

Skandinavų — Amerikos Linijos Laivai išplaukia sekančiai:

Kovo mėn. 21 d., S. S. FREDERIK VIII

Balandžio mėn. 11 d., S. S. UNITED STATES.

Balandžio mėn. 25 d., S. S. FREDERIK VIII.

Keleiviai vyksta šiais laivais turi pilną teisę naudotis skelbiama nuolaida.

TAMSOJE MATO.

Maža Onytė sako motinai:

— Mamyte, ar žinai, kad mūs tarnaitė Elzė ir tamsoje puikiai mato?

— O, iš kur tat žinai?

— Gi vakar ji sėdėjo su Stasiu tamsiame kambary ir sakė: "Stasiuk tu šiandien vėl atėjai nesi-skutęs!"

ILIUSTRUOTAS SAVAITRAŠTIS "NAUJOJI ROMUVA."

Tai modernišką, didelio formato apie 24 pusl., kultūros, visuomenės, literatūros, mokslo ir dailės ŽURNALAS.

Jis nepraeis nepalietęs nei vieno aktualaus gyvenimo klausimo, jis ugdyt tautinę didybę ir padės skinti kelią mūsų tautai į šviesią ir garbingą ateitį.

"NAUJOJOJ ROMUVOJ" bendradarbiauja žymūs literatai, publicistai, visuomenės vadai, dailininkai ir mokslininkai.

AMERIKIEČIAI LIETUVIAI skaitydami "Naują Romuvą" matys Lietuvą iš daugybės iliustracijų.

"NAUJOJI ROMUVA" kaštuos metams \$4.80, pusmečiui \$2.40.

Be to VISI "NAUJOSIOS ROMUVOS" METINIAI PRENUMERATORIAI sumokėję pinigų galės per "N." ROMUVOS" Administraciją gauti VISAS "ŽINIJS" BENDROVĖS KNYGAS ir dalį "SAKALO" bendrovės knygų už PUSĘ KAINOS. Knygų persiuntimo išlaidas apmoka jų užsisakytojai.

"NAUJOSIOS ROMUVOS" ADRESAS:

Kaunas, Vilniaus gatvė Nr. 2,
Lithuania.

TIKRAS PIRKINYS JAUNAI PORELEI.

Savininkas yra priverstas parduoti už \$150.00 naujausios mados, geriausios išdirbystės 3-jų šmotų seklyčios setą, Italian velvet apdengta, 9x12 Wilton Kaurą, 2 Riešuto medžio staleliu, lempas, rankoms pieštą paveikslą. Viskas už \$150.00, vertas \$800.00. Padalinsime, taip pat riešuto medžio miegamo ir valgomo kambario setai, veidrodžiai, dinette setas, ir t. t. beveik dykai atiduodami, visi kaip nauji. 8228 Maryland Avenue, 1st apartment, Phone Stewart 1875.

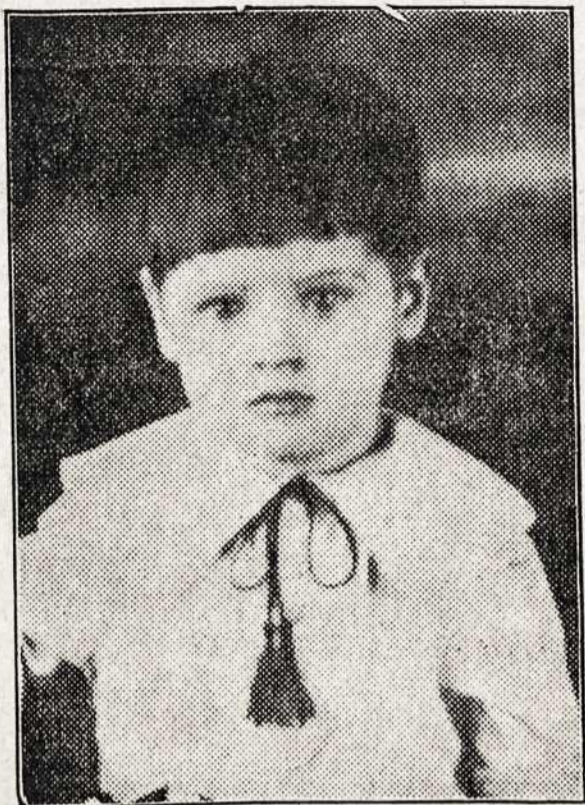
GRAND PRIZE BUNCO PARTY Wednesday, March 25th, 1931

Under Auspices of
Knights of Lithuania
COUNCIL FOUR
PROVIDENCE OF GOD AUDITORIUM

Corner 18th and Union Avenue

Commence 8:00 P. M.

See 50c.

JUOZAS V. A. PRACKEVIČIUS.
2½ Metų Amžiaus.

Vienas iš jauniausių keleivių, kuris vienas iške-
liavo į Lietuvą. Išplaukė vasario 23 d., Švedų Ameri-
kos Linijos Motorlaivių "GRIPSHOLM". Visu keliu iki
Klaipėdos jis bus prižiūrimas vienos "Gripsholmo" slau-
gės (nurse). Klaipėdos uoste pasitiks tėvas.

Tas parodo, kad lietuviai turi pilną pasitikėjimą
Švedų Amerikos Linijoj, atiduodami į jos rankas kūdi-
kius pervežimui į Lietuvą.

DAHLIAS AND GLADIOLUS

\$1.00 20 Large Blooming Gladiolus bulbs
good varieties. 8 Mixed double Dahlias, good
colors \$1.00 Postpaid.

S. E. KUPCHUN,
29 Fairmount Street,
NASHUA, N. H.

When you think of installing first class plumbing
John Kleker Plumbing Co.

1707 West 47th Street Phone Yards 5353
BRANCH OFFICE:
5330 Archer Avenue, CHICAGO, ILL.
Telephone Lafayette 6531

Advertisers Notice:

For advertising rates and space in "Vytis". Call or write:

"VYTIS"

4736 South Wood Street, Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

REDAGUOJA . . .

A. L. LAPINSKAS

6635 South Sacramento Ave.

GERAS ELGESYS.

MOTINA: "Vėl mušėsi — ar tu
nežinai, kad gero elgesio vaikai ne-
muša vienas kito?"

VAIKAS: "Taip, aš maniau, jog
Jonukas gerai elgsis ir sudaviau jam,
bet jis blogai elgėsi, nes ėmė mane
mušti."

TĖVAS: — Jonuk, tu privalai
mokintis angliškai. Atsimink, kad
anglų kalba labai išplitusi, ją vartot
ja apie 200 milijonų žmonių.

JONUKAS: — O, jeigu jų tiek
daug, tai jie apseis ir be manęs.
Aš geriau eisiu ant ledo rogutėmis
pasivažinėti.

DAKTARO KOMPLIKACIJA.

— "Na kaip kolega, tamstos
pacientas pagijo?"

— "Visai, bet ligai pasibaigus
radosi nemaloni komplikacija".

— "Būtent, kokia?"

— "Nesumokėjo man priklausau-
čio honoraro."

KARŠTIS KALTAS.

— "Vytuk, kodėl tu neini šian-
dien mokyklon?"

— "Šiandien nėra pamokų dėl
karščio . . ."

— "Ką tu kalbi? Koks karštis
dabar žiemą?"

— "O, mūsų mokytojas turi 40
laipsnių karščio . . ."

— "R. B."

Pasidaryk Barikadas Prieš

SLOGAS

"Chicago, sausio 12, 1931. —
Trinerio Kartusis Vynas yra
mano mylimas žiemos vaistas.
Nuo to laiko, kaip aš pradė-
jau jį vartoti, mane daugiau
nekankina slogos. Mano sys-
tema yra užgrudinta prieš tai
B. Krivanek."

Jungtinių Valstijų Žmonių Sveikatos P tarnavimo skyrius ra-
portuoja, jog 83 nuošimčiai žmonių šioj šaly turi slogas žiemos laiku.
Kam laukt iki jus gausit slogą, kodel neapsisaugot?

TRINERIO KARTUSIS VYNAS

subudavoja barikadas prieš slogas. Jis išvalo likučius iš žarnų, ke-
penų, pūslės ir skilvio, padidina veikimą tulžies, kuri sunaikina nuo-
dus, kurie būna priežastim negero virškinimo, sutaiso sistemą, ir su-
tvirtina pasipriešinimą prieš užsikrėtimą. Vaistinėse. DABAR DVIE-
JUOSE SAIZUOSE. Vertingas kuponas kiekvienam pakely.

Padek Savo Pinigus ant 6-to Nuošimčio

Už Pinigus Padėtus ant mūsų Augštų Pirmų Morgičių nuošimtis bus mokamas nuo dienos padėjimo

Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais. Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$400,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS.

METROPOLITAN STATE BANK

Po valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street

Telefonas Yards 1138

Stanley P. Mažeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Kopyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

Phone Hemlock 0367

JOHN PAKEL & CO.

GENERAL BUILDING CONTRACTOR
AND

REAL ESTATE

2621 WEST 71st STREET

Telephone Yards 3164

ASHLAND STUDIO

M. ZELGIEWICZ, Prop.

PHOTOGRAPHER

WEDDING AND FAMILY GROUPS OUR SPECIALTY
4852 SO. ASHLAND AVENUE

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Gru-
pių ir Šeimynų
Mūsų Speciališ-
kumas.

3315 South
Halsted St.

Tel. Yards 1546

Res. Tel.

Beverly 2300

DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE: 2201 West 22nd Street

Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
Sundays by Appointment

4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Tel. Canal 6174

Tel. Victory 4088

J. F. RADZIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau
negu kitas todėl, kad priklausau prte
grabų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET
Skyrius: 3238 SO. HALSTED STREET

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOŽIS

DENTIST

Hours: 9 to 12 A. M. and 1 to 9 P. M.
Sunday by appointment only

2201 W. 22nd & S. Leavitt Sts.
Res.: Tel. Hemlock 5949

PER DEVYNIOLIKĄ METŲ

Central Manufacturing District Bank nuolatai augo ir plėtojosi. Su resursais iš \$12,000,000.00 apsaugojimui jūsų indėlių — su viršininkais ir direktoriais, kurie yra veiklūs ir gabūs, šis bankas įgijo žmonių pasitikėjimą.

Čia yra žmonių kalbančių jūsų kalba ir jie kviečia kreiptis į juos su jūsų finansiniais klausimais bile kada.

Jei jūs planuojate keliauti į savo seną tėvynę tai mes galime jums parduoti laivakortę už prienamąsias kainas. Jei jūs norite pasiųsti pinigus, tai šis bankas gali tą atlikti keleriopai ir bile kuris būdas sutaupys jums laiką ir lėšas. P-nas Bay, Užsienio Skyriaus vedėjas mielai už dyką paaiškins apie visus mūsų patarnavimus.

Stiprus Saugus Bankas per Devynioliką Metų.

CENTRAL *Manufacturing District* **BANK**

A TRUST COMPANY

1110 West 35th Street

A State Bank •••• A Clearing House Bank

VALSTIJINIS BANKAS

Telephone BOULEVARD 4600

BIRŽOS BANKAS